

**Fråga för muntligt besvarande O-000017/2015
till kommissionen**

Artikel 128 i arbetsordningen

Nicola Caputo, Pavel Poc, Jo Leinen, Michèle Rivasi, Bart Staes, Soledad Cabezón Ruiz, Renata Briano, Elena Gentile, Pina Picierno, Renato Soru, Giulia Moi, Dario Tamburrano, Eleonora Evi, Marco Affronte, Rosa D'Amato, Barbara Kappel, Eric Andrieu, Nicolas Bay, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Fabio Massimo Castaldo, Laura Agea, Laura Ferrara, Isabella Adinolfi, Tiziana Beghin, Marco Zullo, Marco Valli, Ignazio Corrao, Fredrick Federley, Jana Žitňanská, Jean-Luc Schaffhauser, Patricija Šulin, Daciana Octavia Sârbu, Tibor Szanyi, Ricardo Serrão Santos, Christel Schaldemose, Marc Tarabella, Maria Arena, Nessa Childers, Biljana Borzan, José Blanco López, Iratxe García Pérez, Matt Carthy, Kostas Chrysogonos, Lynn Boylan, Anja Hazekamp, Paloma López Bermejo, Enrico Gasbarra, Alessia Maria Mosca, Mercedes Bresso, Anneli Jäätteenmäki, Martin Häusling, Karin Kadenbach, Sylvie Goddyn, Mireille D'Ornano, Ivan Jakovčić, Pascal Durand, Diane James, Molly Scott Cato, Margrete Auken, Rolandas Paksas, Valentinas Mazuronis, Benedek Jávor, Yannick Jadot, Claudiu Ciprian Tănăsescu

Angående: Kriterier för identifiering av hormonstörande kemikalier

Den 2 februari 2015 publicerade *The Guardian* en artikel som rapporterade att "så många som 31 hormonstörande bekämpningsmedel vars värde uppgår till miljarder skulle ha kunnat förbjudas på grund av potentiella hälsorisker, om en blockerad EU-rapport om hormonliknande kemikalier hade följts upp".

I kommissionens rapport från 2013 anges möjliga åtgärder för att kartlägga och kategorisera hormonstörande kemikalier, som forskare kopplar till en ökning av fostermissbildningar och genitala missbildningar, cancer och infertilitet. Antagandet av kriterier för hormonstörande kemikalier – för vilket den lagstadgade tidsfristen var den 13 december 2013 – skulle ha underlättat lagstiftningsåtgärder mot dem, bland annat förbud mot aktiva ämnen i bekämpningsmedel.

I juli 2013 beslutade kommissionen emellertid att inleda en konsekvensbedömning om kriterierna, vilket försenade hela processen.

Kan kommissionen förklara varför den beslutade att inleda en konsekvensbedömning och på så sätt underlät att fullgöra sin rättsliga skyldighet? Varför anser kommissionen att en konsekvensbedömning där man tittar på de ekonomiska konsekvenserna av olika alternativ till definitioner är ett lämpligt sätt att besvara den vetenskapliga frågan om vad som utgör en hormonstörande kemikalie? Oavsett motiveringen för konsekvensbedömningen, hur kommer kommissionen att beakta fördelarna med en minskad exponering för hormonstörande kemikalier i sin konsekvensbedömning?

Ingiven: 13.2.2015

Vidarebefordrad: 17.2.2015

Sista svarsdag: 24.2.2015